

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 24 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Vornic Vasile Ion, născut la 05 martie 1980, originar și domiciliat r-nul Nisporeni, s. Bolțun.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.06.2015-24.12.2015
2. instanța de apel: 10.02.2016-18.02.2016
3. instanța de recurs: 17.05.2016 - 08.06.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 24 decembrie 2015, Vornic Vasile Ion, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 4.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Vornic V., la 04 martie 2015, în jurul orei 07.50, conducând autoturismul de model „VAZ 21093” cu n/î „HN BB 121”, cu permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa pe timp de zi în or. Hîncești pe str. Mihalcea Hîncu, din direcția Spitalului raional Hîncești, spre centrul orașului Hîncești. În timpul deplasării, ajungând în preajma intersecției cu str. Toma Ciorbă, aflându-se în perimetrul de acțiune a indicatoarelor rutiere 1.20 anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutiere „Trecere pentru pietoni” (porțiunea drumului destinată pentru traversarea carosabilului de către pietoni, semnalizată ca atare prin instalarea indicatoarelor 5.50.1, 5.50.2 și/sau prin aplicarea marcajului rutier 1.14.1, 1.14.2) și 1.21 anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutiere „COPII” (sector de drum în apropierea școlilor, instituțiilor preșcolare, etc., unde persistă pericolul apariției copiilor pe carosabil), conducătorul mijlocului de transport, Vornic V., nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea

psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și cerințele pct. 46 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate”, manifestând neglijența criminală în circumstanțele mai sus expuse, nu a reacționat adecvat și ca rezultat a comis tamponarea pietonului minor Proscurin Daria, născută la 01 iulie 2003, care avea o vârstă fragedă și traversa carosabilul de la stânga la dreapta relativ sensului de deplasare al automobilului de model „VAZ 21093” cu n/î HNBB 121. În rezultatul impactului, părții vătămate minore Proscurin D., i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 106/D din 27.03.2015, vătămări corporale medii ce aduc dereglarea sănătății mai mult de 21 de zile, ori de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Vornic V. a fost calificată *de drept* în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gantea V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vornic V. să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- partea vătămată și toți martorii acuzării și ai apărării au concretizat, că Proscurin D. nu a traversat drumul la trecerea de pietoni;

- martorul Prontenco A. a comunicat, că traversând intersecția cu str. T. Ciorbă, pe partea stângă a traseului se afla o fetiță, la vreo 50-60 metri de intersecție, iar trecerea de pietoni este la intersecția str. M. Hîncu și str. T. Ciorbă. Marcajul „Copii” este instalat pe partea stîngă, pe stâlpul de la intersecție, lângă trecerea de pietoni, la spital, dar nicidecum pe partea dreaptă, unde se deplasa inculpatul;

- școala este în alt sector al orașului, iar semnul „Copii” acționa pentru șoferii ce se deplasau pe partea stângă a carosabilului, dar nu pentru Vornic V., care era la o distanță de peste 50 metri de la trecerea de pietoni;

- Vornic V. se deplasa cu o viteză de până la 20 km/oră, a luat toate măsurile de precauție, a frânat, însă partea vătămată fugea, s-a speriat și a căzut, lovindu-se cu mâna dreaptă de bordură, dar nu a lovit-o șoferul. El i-a propus să cheme poliția, salvarea, însă partea vătămată a refuzat, zicând că nu s-a întâmpilat nimic, ca să plece toți în direcțiile lor;

- după acel incident, inculpatul a fost la spital, a vorbit cu părinții părții

vătămate, ei nu au avut pretenții materiale față de inculpat, spunând că tratamentul acordat părții vătămate este gratis;

- prima instanță urma să declare nule schema accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului și a verificării declarațiilor la locul infracțiunii, ce nu au fost întocmite cu prezența inculpatului, fapt ce atrage nulitatea lor în conformitate cu art. 114 Cod de procedură penală;

- partea vătămată nu era în intersecție, dar la vreo 50 metri de intersecție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost admis din alte motive apelul declarat, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Vornic V., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 4.000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, ce au fost evaluate corect, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 264 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul nerecunoașterii vinei de către inculpat, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită cu certitudine prin declarațiile părții vătămate, martorilor Proscurin V., Onuță V. și prin probele scrise, și anume: informația telefonică din 18 februarie 2015 (f.d. 9); procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabel din 10 martie 2015; procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabel din 13 martie 2015 (f.d. 19-22); raportul de expertiză medico-legală nr. 106 din 27 martie 2015 (f.d. 40-42).

Studiind declarațiile părții vătămate, instanța de apel a considerat, că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, care coroborează cu declarațiile martorului Proscurin V. și cu celelalte probe scrise și materiale ale dosarului.

Examinând solicitarea inculpatului și apărătorului acestuia, de a fi achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat, că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, în acțiunile inculpatului fiind prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a stabilit, că prima instanță în mod justificat a considerat neîntemeiate argumentele invocate de partea apărării, precum că la trecerea de pietoni inculpatul a oprit, dar nimeni nu a traversat, deoarece chiar dacă partea vătămată nu a traversat pe trecerea de pietoni, însă fiind în intersecție, inculpatul totuși trebuia să țină cont de dexteritatea în conducere, ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, având în vedere că se deplasa în apropierea școlilor, instituțiilor preșcolare și spitalului, unde persistă pericolul apariției copiilor pe carosabil, fapt constatat prin prezența indicatoarelor rutiere „Trecere pentru pietoni” și „Copii”, deoarece potrivit pct. 45 (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, în cazul

în care în limita vizibilității apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În viziunea instanței de apel, prima instanță în mod corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că a văzut-o pe partea vătămată la o distanță de 20 metri și că la acel moment avea viteza de 20 km/oră, deoarece însuși Vornic V. a declarat, că a observat-o pe partea vătămată după trecerea de pietoni, iar în aceste circumstanțe se atestă, că inculpatul nu au ținut cont de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală, la momentul respectiv, astfel nerespectând cerințele pct. 45, 46 al Regulamentului Circulației Rutiere.

Argumentul avocatului, precum că materialele dosarului nu confirmă vinovăția inculpatului, instanța de apel l-a respins, deoarece în ședința de judecată s-a demonstrat cu certitudine, că Vornic V. a manifestat neglijență, încălcând regulile circulației rutiere, nu a reacționat adecvat și ca rezultat a comis tamponarea pietonului minor, Proscurin D.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat și argumentul apelantului, că din declarațiile martorului, Onuță V., se dovedește că trecerea de pietoni era la vreo 50 metri de la locul incidentului, deoarece acest martor a declarat de fapt, că partea vătămată a apărut peste 20-30 metri.

La fel, instanța de apel a menționat, că nu poate fi luată în considerație și alegația, precum că partea vătămată nu a traversat drumul la trecerea de pietoni deoarece, conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentul avocatului, precum că marcajul 1.21 anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutiere „Copii”, este instalat pe partea stângă pe stâlpul de la intersecție, lângă trecerea de pietoni, la spital, dar nicidecum pe partea dreaptă, unde se deplasa inculpatul, deoarece din procesul-verbal de cercetare la fața locului și fototabel din 13 martie 2015, se confirmă că la intersecția din str. Mihalcea Hîncu a or. Hîncești din toate direcțiile există indicatoarele rutiere. Totodată, inculpatul în ședința instanței de apel a confirmat, că locul unde a căzut partea vătămată este corect indicat în fototabelul (f.d. 22), ceea ce confirmă faptul că în acel loc este instalat indicatorul rutier 1.20 la „Trecerea pentru pietoni”.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiat și argumentul apărării, precum că prima instanță a indicat eronat în sentință un alt nume de familie-Buciumaș Oleg, deoarece la data de 30.12.2015 a fost emisă încheierea de corectare, prin care a fost corectată eroarea materială admisă în textul sentinței Judecătoriei Hîncești din 24.12.2015 și a fost înlocuit numele de familie incorect Buciumaș Oleg cu cel corect - Vornic Vasile.

A fost respins de către instanța de apel și argumentul apelantului, precum că acțiunile procesuale în cadrul urmăririi penale au fost efectuate cu încălcarea normelor legale, deoarece, nici o acțiune procesuală nu a fost contestată de către

partea apărării, totodată toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate conform prevederilor Codului de procedură penală și nu sunt temeieri de implicare a instanței de judecată.

Instanța de apel a notat, că deși prima instanță a constatat corect vinovăția lui Vornic V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, incorect a aplicat pedeapsa inculpatului.

La stabilirea categoriei pedepsei principale, instanța de apel a reținut, că prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, numindu-i pedeapsa sub formă de amendă penală.

Cu referire la pedeapsa complementară, instanța de apel a indicat, că prima instanță nu a ținut cont de faptul, că aplicând pedeapsa amenzii, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport nici nu este aplicabilă, ea putând fi aplicată doar în caz dacă lui Vornic V. i-ar fi fost aplicată pedeapsa închisorii.

Astfel, instanța de apel a conchis de a admite din alte motive apelul apărătorului Gantea V. în numele inculpatului și a exclude pedeapsa complementară aplicată lui Vornic V. de către prima instanță, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gantea V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Vornic V., să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului autorul invocă:

- instanțele de judecată nu au constatat și calificat scopul în care au fost exercitate presupusele acțiuni ale inculpatului;

- răspunderea pentru producerea accidentului rutier trebuie să o poarte partea vătămată, care se face vinovată de producerea acestuia, deoarece a traversat drumul prin locuri interzise, în fugă, iar inculpatul nu a încălcat nici o regulă de securitate sau de exploatare a mijloacelor de transport și acestuia nu i se poate imputa că nu a preîntâmpinat consecințele situației de accident, acesta deplasându-se cu o viteză de 20 km/h;

- organul de urmărire penală nu a întocmit schema accidentului rutier și procesul verbal de cercetare la fața locului, nu a verificat declarațiile la locul infracțiunii cu prezența lui Vornic V., dar le-a întocmit în birou cu încălcarea prevederilor art. art. 114, 260, 261, 251 Cod de procedură penală, astfel fiind acte nule;

- nu este de acord cu poziția acuzării, deoarece incidentul a avut loc la o distanță de 50-60 metri de la intersecția cu str. Toma Ciorbă, unde erau indicatoarele, astfel partea vătămată nu avea dreptul să traverseze drumul pe acolo, deoarece acea porțiune a drumului nu era destinată pentru traversarea carosabilului;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, ce corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurent nu constituie temei de pronunțare a unei hotărâri de achitare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Gantea V. în numele inculpatului se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 8), 9) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de admitere din alte motive a apelului declarat de avocatul Gantea V. în numele inculpatului, cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, în rest menținând celelalte dispoziții ale sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține că, recurenții invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia părții apărării, inculpatul nu este vinovat de producerea accidentului rutier, deoarece răspunderea pentru producerea acestuia trebuie să o poarte partea vătămată, care a traversat drumul prin locuri interzise, în fugă, iar inculpatul nu a încălcat nici o regulă de securitate sau de exploatare mijloacelor de transport. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, apărătorul inculpatului în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege, că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că inculpatul nu este vinovat de producerea accidentului rutier, deoarece răspunderea pentru producerea acestuia trebuie să o poarte partea vătămată, care a traversat drumul prin locuri interzise, în fugă, iar inculpatul nu a încălcat nici o regulă de securitate sau de exploatare a mijloacelor de transport, circulând cu o viteză regulamentară. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul încălcării regulilor de securitate a circulației de către inculpat, se combate prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabel din 13 martie 2015, conform căruia la intersecția din str. Mihalcea Hîncu a or. Hîncești, din toate direcțiile există indicatoare ce indică treceri de pietoni și „atenție copii”;

- declarațiile inculpatului, care a menționat, că tamponarea a avut loc după trecerea de pietoni, recunoaște imaginile din anexa procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13.03.2015 – foto-tabel, ca fiind locul accidentului rutier;

- declarațiile părții vătămate, conform căreia a traversat strada în apropierea trecerii de pietoni, deoarece îi era departe să ajungă la școală, la traversarea drumului s-a asigurat dacă nu este vreun mijloc de transport;

- declarațiile martorului Proscurin V., care a declarat, că fiica i-a spus că traversa drumul, iar la intersecția str. Mihalcea Hîncu cu str. Toma Ciorbă, a fost tamponată și a căzut pe carosabil, pe partea dreapta, de asemenea i-a comunicat, că înainte de a traversa strada s-a uitat la dreapta și la stânga, dar nu a văzut nici un automobil;

- declarațiile martorului Onuță V., din care rezultă că partea vătămată a ieșit din intersecție;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 106/D din 27 martie 2015, conform căruia leziunile corporale, depistate la Proscurin D., puteau fi provocate de acțiunea unor obiecte dure contondente cu suprafață limitată de impact, ori lovitură de așa obiect, se prea poate în circumstanțele menționate în ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale și vremea indicată, adică în accident rutier și se califică ca vătămări corporale medii. Leziunile depistate la Proscurin D. se întâlnesc în cazuri de accidente rutiere.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Vornic V., care conducând mijlocul de transport și fiind în perimetrul de acțiune a indicatoarelor rutiere „Trecere pentru pietoni” și „Copii”, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, astfel a încălcat cerințele pct. 45, precum și cerințele pct. 46 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că

„Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate”, ceea ce a dus la tamponarea pietonului minor Proscurin D.

Ce ține de argumentul invocat de recurent, precum că instanțele inferioare nu au constatat și calificat scopul în care au fost exercitate presupusele acțiuni ale inculpatului, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, deoarece în cazul infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, scopul nu este prevăzut ca semn a laturii subiective a infracțiunii în cauză, mai mult ca atât este alogică invocarea recurentului, deoarece Vornic V. a săvârșit infracțiunea imputată din imprudență, neurmărind un anumit obiectiv. Prin urmare, instanța de recurs constată, că instanțele de fond au analizat elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, inclusiv latura subiectivă în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate în cauză.

Astfel, rezultând din considerentele teoretice, latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 264 Cod penal, se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Motivul infracțiunii, se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de făptuitor în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată, că inculpatul manifestând superficialitate în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației, a încălcat cerințele pct. 45, 46 a Regulamentul Circulației Rutiere, în urma cărui fapt a comis tamponarea pietonului minor Proscurin D., căreia i-a cauzat din imprudență vătămări corporale medii.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul inculpatului, prin care menționează, că incidentul a avut loc la o distanță de 50-60 metri de la intersecția cu str. Toma Ciorbă, unde erau indicatoarele, astfel partea vătămată nu avea dreptul să traverseze drumul pe acolo, deoarece acea porțiune a drumului nu era destinată pentru traversarea carosabilului, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 172, în decizie, se motivează corespunzător, că alegația dată nu poate fi luată în considerație, deoarece conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate”. Astfel, Colegiul penal reține, că Vornic V., conducând mijlocul de transport, înainte de intersecție fiind amplasate indicatoarele rutiere „Trecere pentru pietoni” și „Copii”, cunoscând faptul că persistă pericolul apariției copiilor pe carosabil, a manifestat neglijența criminală, nu a reacționat adecvat și ca rezultat a comis tamponarea pietonului minor Proscurin D., în rezultatul căruia, ultimei i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs prin care se invocă nulitatea actelor întocmite de organul de urmărire penală. În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportînd norma dată la argumentul supus analizei Colegiul atestă, că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul inculpatului ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapele respective. Astfel, invocarea ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența CEDO, prin care s-a stabilit că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, Curtea în cazul Schenk c. Elveției (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

La capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă, că condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea, că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 264 alin. (1) Cod penal, ca – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*. De asemenea, instanța de recurs menționează, că fapta săvârșită de către inculpat nu a fost dezincriminată, neîncetînd a mai fi infracțiune și nu a fost exclusă din Codul penal. Prin urmare, instanța de recurs constată că inculpatul Vornic V. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 9), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Vornic Vasile Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 iunie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie